

A'
MAGYAR LOVASSÁGHOZ.

EDES Hazánk' Bástyáji! miként hálállyam ezernyi
Érdemitek', Magyar Húzfárok? — Nints annyi te-
hettség

Bennem, hogy az' tsuda tételeket, mellyekkel el hírt
Mind az egész Földön nevetek, 's nekünk is örökre
Tartandó fényesféget szerzettek, azoknak

Volta szerént ki fejezhessem. — Meg vonta világát
A' Török Hóld fegyverteknek villámira, 's mellyek
Rettentek vala, szarvaitól meg fosztva, le rogyant
Mannykővitekre. — *Moháts'* mezején majd fogytig
el hullott

Ösünk' véérért meg adóztattatok, halomra

Vagdaltván fene táborait, 's valamerre le fújtott

Mérges halált szóró karotok, patakokra nevelvén

Ozmán' népe' dühös vérét. — Bámúlva tekintett

Még az Irigység is; 's hogy *Mársnak* Fajzati vagma-
tok,

's a' viadal piatizon leg hatalmasb Bajnokok, önként

Meg vállotta. — Minő bátorság álta bajúszos

Artzátok'! mi ferénységgel verekedtetek által

A' számatlan erőn kevesed magatokkal! hogyan dőlt

Kardgyaitok' tüzes éleitől az otromba Pogányság! —

Nem vólt szükségtek melly -vasra, sisakra. (Ma-
gyarnak,

Főképp' Húzfárnak meg markolt kardgya, 's remegni
Általó nagy lelke nem hajt illy testi fedélre)

A' nélkül is az hartzra ki szállt fokaságra rohadván,

Úgy ödöstétek, valamint *Libiának* határin

Üzi szokott vérengzését a' körmös Oroszlány

A' szaladásra vetett vadakon. — Ti vóltatok élsők,

Kik, bátran nézvé minden veszedelmet, az harsány

Trombita meg rivadásra ferény paripákra fel ülve,
 És egyfzzerre ki vontt karddal, fejetekbe nyomitván
 Tsákótok', 's neki buzdúlván a' *Rajta Vitézek!*
 Serkentő szózatra: leg ott bé vágatok a' tar
 Ellenség' közepére; 's ezer glyóbisfal, halálial
 Szembe viaskodván, soha meg nem szüntetek addig,
 Mig le verettetvén az erő' nagy része, nyakakkal
 Többé nem győzven az adót, szaladásra vetődött. —
 Űztétek, kaszabolítottok; mért földeket hullott
 Testekkel le terítte Magyar kéz fogtta, 's egészlen
 Réfzagedéséig vért ontó kardotok. — A' fok
 El fogatott rabok, a' zászlók, a' számtalan ágyúk,
 És az egész fel dúltt tábor készületi (mert éa
 A' bámúlásban ki fogyok) szóllallyanak itten
 Az' pompás diadalmakról, mellyeknek örökké
 Minden mások előtt Tí vóltatok eszközi; szóllyon
 A' nevetek' fennyenn hordó, 's népünket örömmel
 Töltött Hír; szóllallyanak itt amaz annyi jutalmak,
 Mellyekkel jeles érdemitek végetlen időkre
 Meg tiszteltettek. — Leg többen vóltatok olly fok
 Száz ezerekre menő roppant Tsászári serégben
 Nyertesek, és ritkát vólt látni közülletek, a' ki
 Dolmányán vagy arany, vagy ezüst pénzt függeni,
 meg nem
 Érdemlett. Vezetőtök ezent ítélte; 's hibáson
 Nem dítsért, mint hogy nem Hazánknek Gyermeke
 dítsért. —

Már Tí róllatok itt, Lovasink' Vezetőji, miképpea
 Zengjen az én rebegő Múzsám? — Az ezernyi ha-
 lál közt

Melly eleven szív, bátorság, vigyázat, okosság
 Vólt vezetéstekben! — Mennyit végezhet az elmés
 Kiseder erő, ki jelentették példájitok. — Itten
 (Mert szemlélte) mil et mondhatna *Mehádia* néhem!
 Egy-

Egyszeriben csak előre nyomult e' földet emészto
 Ellenség; 's valamint az özön víz, szerte le vervén
 A' tábor' vég' gyámolait, 's rohanással omolván,
 A' Sas alatt lévő fereget szaladásra vetette.
 Irtózás vala nézni, miként futamodtak, el hagyván
 A' rendet, zászlót, fegyvert, a' gyáva Legények.
 Hátról, oldalról, szanafétt vagdalta pogány kard;
 'S már a' győzedelem tsúfúl ki repüle kezüinkből. —

Nézd itt *Vétseit*, és bámúlly: tizeneggy ezer
 ellen

(Mit nem mér egy ritka Vitéz!) fel gyúlad Ha-
 zánknak

Jaj szavain; keferedve ki száll, 's vele szembe sze-
 gezvén

Egy marok emberei, 's meg tartóztattya dagállját,
 Mind addig vagdalkozván, míg biztos helyekre
 Nem juta meg szaladott feregünk, 's új rendbe nem
 állá. —

Hallatlan dolog! egy tábor vak módra szaladgyon;
 És olly kiseded szám mind ezt ki ragadgya veszély-
 ből,

Mind pedig üzőjit meg fordíthassa! — Magyar volt
 A' Vezető 's a' nép, ne tsudáld. — Jer, *Spárta!* 's
 ha nagy vagy,

Nézz tettinkre; Vitéziunkkal vesd egybe Vitézid'. —

Lássad amott *Fábrit*: zivatar' módgyára reá ront
 Jász Városra, 's azon nyomban meg vészti, 's magát is
Moldova' Fejdelmét minden tárháziával egygyütt
 Kézre keríti kevés hárral. — Vágtatva megintlen
Alsudnál terem; a' roppant táborra reá tsap;
 'S kis számú Húszárjaival széllyel veri. Kit kard,
 Kit buzogány, kit glyóbis emész, kit előtte való
 víz. —

Majd *Gladovára* repül: ez nyílik azonnal előtte,
 El fut az Hóld, 's a' két fejtűs Sas bé féfzkel helyére.
 Drága Vitéz! bizvást ditsekedgy *Cezárral* ezentúl
 Erkeztem, láttam, győztem.

Nézd ugyan e' véres piaizon villogni vitézlo
 Szekelyivel, 's verskedni *Nemest*: a' kölykit el
 hordó
 Ellenségre tsak így mehet a' bús *Tigris*. — Halált
 szór

Kardgyával, valamerre hasított; 's bosszúja' tüzenek
 Húfz és négy *Törököt* diadalmas karja fel áldoz.
Herkules egyfzeriben maga sem verhetne le többet!

Már *Fokszán'* mezejére velen. Szemlélyed ama' Nagy
Mészáros' nagy tételeit. Mint a' fene zápor,
 A' *Török Had* zúdúlva rohan, 's *Népünknek* utólsó
 Tort kéfziit vala; 's már oda volt egy lábíg, ha
 távúl

Meg fejtven ez' halomra verő veszedelmet, azonnal
 Nem lett volna fegélytségül e' *Bajnok*, az ötér
 Sarkalló *Lovasokkal*. Alig jelenék még, az ellen
 Fél omlott: valamint a' fű' fokasága, midőn a'
 Görbe kaszák remegő szarát harsogva metélik. —
 Ime! midőn szólok, már villám módra kerefztül
 Ment a' fáz ezeres rettentő táborig. El nem
 Erheted, oh *Múzsám!* erseket 's festéket heába
 Kivánsz itt, hogy az ő tettit szem' elej'be le képezd.
 Légyen elég: hogy fáz ezeret meg vertének ottan
 Húfz ezer embereink; 's a' *Had'* főbb *Naggyai* köz-
 zül

Mészáros volt eggy, kinek hálálhattyuk örökre.
 Hogy győznénk. Eztet maga meg vallotta *Kobargia*
 A' *Tábor* vezető, — Menny már artzáatlan Irigyfég;

'S bár neveink' gyűlöld, imádd tettinket. — Amottan
 Képirót szemlélem az hartz' közepére rohanni.
 Mint a' fergeteges felhő szakadások, hasonló
 Rándulása. Halál fut elől, valamerre hatalmas
 Kardgya forog, 's folyamokra dagadt vér árad előtte. —
 Am de hová ragad, oh Mézsám! e' téres határon
 Néki hevültt képzésed? hogyan fested le beszéddel,
 Filó, Kosztollányi, Boros, 's több százra te-
 lendő
 Más bajnok Magyarink, mit vitték véghez? — Ezer
 toll

Sem győzné tsuda dolgaikat mind rendre ki tenni. —

Oh! ha midőn kedves *Lajosunk* a' tenger erőtől
 Környül volt kerekítve marok népével, Hazánkért
 E' tehetős karok a' *Mahomet*' tsordájira kardot,
 Bár kevesebb számmal, ráthatták volna! pogány kéz
 Bóldogságunkból ki nem hanyott volna! — De fzi-
 vünk'

Bé nem forrandó febeit tágasbra ne nyissuk. — —

Örvendgy, édes Hazám! örvendhetfz, *Ausztria*.
 Biztos

Országoló páltzád, mikoron Magyar örzi. Ki mentett
 Tsak nem egész Európának vesztedre fel esküdtt
 'S öszve tsateltt pallofsi közül. Vért ontani most is
 Kézf értted. Kedveld hívséges Népedet: hozzád
 Tett szívességét ne felejtse. A' régi szabadság
 E' nemes érzésű Nemzet' fő kintse: ne kívánd,
 Hogy valamelly tsorbát szenvedgyen benne. Fejének
 Választott: szerető tagod' óltalmazza. Az alkut
 Egymásnak szentül meg tartván, nem leszen, a' ki
 Köz sorsunk' bóldogságát meg tudgya zavarni. — —

Rajta

Rajta tehát, oh Nemzetetek' nagy Magzati! kedves
 Honnyotok' ügyének született általmi! ki rántott
 Fegyveretek mind addig ürültt hüvelyébe ne térjen,
 Mig Népünk' ellenségit ki nem űzi Világból! —
 Édes Hazátoktól vettétek az él'tet: ha forsa
 Kéri, ne szűnnyátok, mint hív Fiak, érte le tenni. —
 Mindenket meg emésztt az idő; Birodalmak el esnek;
 Országok, Nemzettségek változnak: az hírnek,
 Melly az Hazáért tett érdemből származik, a' míg
 Emberi nemzet lessz, nem leszzen vége. Halomra
 Omlott Trója; de még áll Hektor: Aténa rakásra
 Dölt; áll Kodrus: ama' Föld' Affzonya Róma, ki
 fordúlt

Birtokiból, és nyelve ki holt; él Kurtzius, és él
 Régulus: élnek ama' szenteltt Istápi Hazánknak,
 Zrínyi, Kemény, 's több más ezerek. Fenn, fenn
 marad a' Tí

Dítsőségtetek is, Húszárok! Bé véstük örökre
 Tetteteket szívünk' táblájira: femmi feledség
 Nem járúl ide. Már az Anyák nevitekre tanittyák
 Még tsetsemős magzattyaikat: már égnek az Ifjak
 Példátokra; 's alig várják kedvelitte Hazájok'
 Bóldogságáért magokat kotzkára ki tenni.
 Hallom már a' Múzsáknak víg énekit: Húszár,
 Húszár zeng kegyes aj'kaikon. Fel emelkedik ottan
 Egy gyönyörű, 's vékony tetejével egekbe hasított
 Ofzlop, örök bizonyíttásúl, mint vágta Magyar kard
 A' Tudományoknak dühös ellenségit. Hegyette
 Mégyen az Hír, 's meg' vissza tekint a' véres határon
 Forgódó Lovasokra; terül a' trombita' hangja,
 Mellyet fú; 's valamerre repül, hallattya Világnak
 Négy részével az hartzban tett fok féle tsudákat.
 Melllette egy koronás, 's méltóságára tekintve

Tsak

Tsak nem imálandó kegyes *Affzony* (Hazátok ez!)

Él, 's nagy

Lajstromot ad nézésre: vitéz Húzfárinak ebbe

Miad bé fzedte nevit. Melly vig artzája! miképpen

Örvendez Fijain! — Jobb részea látom előtte

Bölsz *Khót*: nagy Könyvet tart, 's a' durva Pogányság'

Meg rontó Magyar Húzfárok' diadalmait írja.

Bal részről *Márs* van, meg támaszkodva, kezében

Alló dárdájára: tüzes népének örömmel

Nézi jeles bérit, 's meg nyugodt szíve, szerentsés

Tételein. — Távulabbról szemlélem az *Hidrát*:

Hét feje van: fülánkjaival vérengzeni készül.

Szembe szökik vele bottyával kéz *Herkules*, és el

Tsapja fejit. Példázza, miként veritek le Hazánknak

Rontójit. — Fenn a' *Ditsőség* *Temploma* nyílik.

Melly roppant épület! Az *Ég*' készületi *Höld*,

Nap,

'S *Tsillagok*: *Érdemből* vagyon ez készítve, 's

azért is

Höld, *Nap*, 's *Tsillagokat* meg előz ragyogása ki-

vülről.

Benn az Hazát szerető *Lelkek*' fokasága *Királyi*

Trónusokat foglal, 's örömének napjait éli; —

'S im' két kézzel vár, hogy bé feregellyetek a' *Ti*

Néktek is el rendeltt pompás *Palotákba*, *Vitézek*!

(Ezen magokért szölvő *Versekből* meg

küldöttük volt már a' kóstolót, még az el

múlt esztendőben. Azon érdemes elő fizető

Urakra nézve, kiknek számokra tsak az *Új*

*Esztendő*től fogva kezd jánni *Munkánk*, szük-

légesnek itéltük ide fel jegyezni, hogy ezek-

nek Szerzőjök *Kassai* *Professor* *Baróti Szabó*

Dávid *Ur*. — *Alkalmatosság*ot szolgáltattott

ezen

ezen jó szivü Tudós Hazafinak Versei' irására, azon Rajzolat, mellyet a' *Magyar Lovasfág'* ditsőségére készítettett velünk a' *Hazai Szeretet.* — A' Verseknek nyomtatása mindenben meg egyyez a' Tudós Szerzőnek maga keze irásával.

Horváth Ország.

Az ide való Kormányozó F. M. L. B. *Vallisich* Úr, e' következő Tudósítást bocsátotta Jan. 24-dikén a' Bétsi fő Hadi Tanátshoz:

„Minekutánna tsak hamar egymásután 4 izben próbálgatott az ellenség, *Kerstinia* táján földünkre bé rontani, de mind annyiszor vissza verettetett volna: parantsolatot adott F. M. L. *Vallisich* Úr, Oberster *Bajalits* Úrnak *), hogy a' *Szluini* Reg. nek 2 tábori Batalionjaival szállana az említett környékre. Ez meg lett: min-lazáltal Jan. 23-dikán, dél utáni 1 órakor újra fel kerekedett valami 1000-ig való Törökség, rész szerént gyalog, rész szerént pedig lovon, 's nyomult a' határ szélen álló seregeink felé. Három tsapatra osztották fel magokat a' Törökök, mellyeknek egyike, *Preszutatznál*, *Suffainszky*
Bród-

*) *Csongrád* Vármegyében *Szeged* Városa ditsekedhetik, ezen nagy érdemü Vitéz Hazánkfiának belölle lett származásával.

Bródhoz nem messze, által vette magát a' Glinán; másika pedig, a' melly egészen gyalogságból állott, a' Petrovitsnál, Raxits Berdónál *), és Czerni Lugnál való vágasnak (Verhau) esett; a' harmadik tsapat Petrovits Berdónál nyomúlt elő felé, hogy a' két első tsapatnak segítségére lehessen. De hogy a' határ szélek hosszában mindenütt meg szállalrak ágyúink az ellenség ellen, 's ez által egész népünk fel lárμάztatott; különösen pedig, hogy Kapitány Czimbelli Úr, a' maga Kompaniájával vitézi módra ki tsapott a' Redutból, a' vizen már által érkezett ellenség ellen: tehát a' Törökök, 3 órákig tartott tüzes tsata után, kéntelenítettek széleinket meg futamodva el hagyni. Húsz hóltjaikat hagyták a' hartz mezején,

fe.

*) Berdó, hegyet jelent. Az egész Környék, mellyről itt emlékezet vagyon, sőt átallyában a' Horvát Országi, és Boszniai szélek mind hegyes völgyes helyek, 's erdőkkel rakvák. Ez az oka, hogy valahányfzor a' Horvát Országi 's Boszniai széleken történik valami: annak elő adásában olly fok külömbkülömbféle tsudálatos, és az Olvasónak ollykor únalmat is okozó nevek fordulnak elől. Mert minden hegynek, völgynek, erdő darabnak, szoros járásnak 's a' t. más más neve vagyon.

feles számú sebesséiket pedig magokkal el hirtzolták. A' szaladó ellenségnek egy része a' *Petrovits*, és *Raxits Berdo* között lévő völgyekre vette magát, mellyekből a' mint ki bökkent volna az Ország útjára, meg lát egy férjfiat 's öt asszonyt, a' kik 4 lovon a' miéinknek eleséget hoztak vólt, azokat leg ottan meg ragadja, és már vitte lovaikkal együtt a' *Glina* felé, a' midőn a' *Szluini* Sturtzosok közzül, egy *Dmitar Szudár* nevezetű Vitze Káprál, és *Baszara István* Sturtzos a' dolgot meg sejtették. Ezek több pajtásfaikat is fel buzdították, 's azokkal együtt olly erőben tsaptak az ellenségre, hogy közzüle négyet tsak hamar ki végeztek a' világból, a' többit el széllesztették, 's a' foglyokat, lovaikkal együtt, szerentséffen meg szabadították. Leg kisebb kárt se tettek hátr széleinken a' Törökök. Embereink közzül tsupán kettrőt sebésítették meg. — Nagyon magasztalja F.M.L.B. *Vallisich Úr* a' fenn meg nevezett két Sturtzost. Ditséri azokon kívül igen jó magok viselésekről e' következő Vitézeket, úgymint: *Szluini Májor Mihailovits*, Kapitány *Czimbelli*, *Czár Főhadnagy*, két *Mihailovits Zászlóartó*, *Sónát Zászlóartó*, 's Regement-Adjutant *Vranitz Urakat*. Azt vallyá a' Pattantyúsokról is, hogy azok igen derekassan forgolódtak.

A'

A' dítséretben fő részt vetet a' F. M. L. Úr Ob. *Bajalits* Úrnal. Mert a' midőn elől szám-
lálja, kik viselték példásképpen magokat,
ilyen ki fejezésel él: *Igen jól forgatták
magokat, Oberster Bajalits Úrnak kor-
mányozása alatt.*

Már a' minap, úgymint Jan. elein, 32
foglyok, rész szerént Tisztek, rész szerént
köz emberek adattak vissza tserébe a' Törö-
knek, az ő általok el fogott ugyan annyi
számú Tisztjeinkért, 's köz embereinkért:
most írják, hogy újra 450 fogoly Bosznjákok
fognak fel tserélődni. Már el is küldettek
Leopold Várából (*Nyitra Vármegyéből*),
a' hol tartották eddig őket, *Horváth Or-
szágba.*

Igéretet tettünk előbbeni Irásunkban az
erántt, hogy a' fel felé marsirozandó 2-dik,
és 3-dik tsapatokról is fogunk szólni, mi-
ként szállottunk az elsőről. A' mit igértünk,
tselekeffzük.

A' 2-dik tsapatot, melly *Budának* jön,
ezek teszik:

1.) *Thurn* Reg. jéből 2 Batalion. Indúl *Sze-
rimből*, *Dárda* tájáról, 's Mártz. 2-dik
napjára *Fischamentbe* érkezik, *Bétshez*
4 órányira.

2.)

- 2.) *Deutschmeister*-éből 2 Bat. Mártz. 3-dikára *Német Óvárba* érkezik.
- 3.) *Klebek*-éből 2 Batalion, Mártz. 5-dikére *Kaptsánba* érkezik, *Poson* mellé.
- 4.) *Neugebauer*-éből 2 Bat. *Szerimből* jön, *Újlak* tájáról, 's Mártz. 5-dikére *Jahrendorfba* érkezik, *Austria* szélire.
- 5.) *Károly Toskána*-éből 2 Bat. *Szerimből*, *Zimon* tájáról jö, 's Mártz. 7-dikére *Óvárba* érkezik.
- 6.) 10 Bat. *Granatérosfág*, jobbára *Magyarokból* álló; 2 Bat. Febr. 12-dikére, a többi pedig 22-dikére, fog ide *Bétsbe* érkezni.

A' 3-dik tsapat *Vátz* táján takarodik fel felé, és el rendeltt fekvése ki fog *Bétstől* fogva *Nyitra* *Vármegyébe* terjedni. Ezen 3-dik tsapatot, következő Batalionok 's Osztályok fogják tenni:

- 1.) *Pellegrini* Reg. jéből 2 Bat. *Bajáról* jön, 's Febr. 26-dik napjára *Eipeldau* nevezetü faluba érkezik, *Bétshez* másfél ór. túl a' *Dunán*.
- 2.) *Ferdinánd Toskána*-éből 2 Bat. *Szabadkáról* 's *Halasról* jön, és Febr. 26-dik napjára érkezik *Austria* szélire, *Schlofshofba*.
- 3.) *Caprara*-éből 2 Bat. *Zomborról* jön, Febr. 26-dikára *Posonba* érkezik.

4.)

- 4.) *Czesvitz* Vasas Reg. jéből 3 Osztály jön *Nagy Körösről* és *Tzeglédre*, Mártz. 3-dikára ér *Baxingba*.
- 5.) Fő Hertzeg *Ferentz*, az előtt *Carmeli* Vas. Reg. 3 Osztály, jön a' *Maros*, és *Tisza* mellyékéről, Mártz. 7-kére *Szeredre* ér, *Nagyszombat* szomszédjába.
- 6.) *Nassau* Vas. Reg. ból 3 Osztály jö, ez is a' *Maros* és *Tisza* mellyékéről, Mártz. 2-dikán *Nagyszombatban* lesz.
- 7.) *Anspach* Vas. Reg. ból 3 Oszt. Mártz. 3kán *Nagytapoltsán* lesz.
- 8.) *Modena* könnyü Lovas Reg. ból 4 Oszt. jö *Szegedről* 's *Csongrádról*. Mártz. 2. *Nyitrán* lesz.
- 9.) *Lobkovitz* könnyü Lovas Reg. ból 4 Oszt. jön *Földvár* tájáról, *Érsekújváran* lesz Mártzius elein.

Midőn a' mondatik, hogy ennyi amannyi Batalion vagy Osztály jö ez 's amaz Városba, helységbe, vagy faluba: azt éppen nem kell betű szerént venni mindenütt, mintha már p. o. *Eipeldauba* jöne magába 2 Batalion: hanem az csak azt teszi, hogy a' Stab ott fog feküdni, a' népnek több része pedig, a' meg nevezett helyek környékén telepedik meg. — Az elő számlált Batalionok és Osztályok, meddig fognak azon helyeken műlatni, mellyekbe jövendők, bizonytalan. —

Meg

Meg lehet, hogy jól ki se fogják magokat pihenni, mikor jó a parantsolat, hogy induljanak a Prusszus, Lengyel, vagy mások ellen. De meg lehet az ellenkező is. — Berlinből azt írják, hogy ott se lehet bizonyosan tudni, ki üti e magát a had, vagy sem? Februárius vége választja azt meg. — Ha most Friderik élne: így folynának e Prussziában a dolgok, mint II. Wilhelm alatt mennek: annak meg határozása, nem olly könnyű dolog, mint a millyennek talám első tekintettel láttatik lenni. Azt még is alig ha nem lehet mondani, hogy nehezen indult volna ő el a Pitt (Angl. Minister) szaván, a ki most az Európai zűrzavaroknak fő indítója, 's nem szövetekezett volna egy olyan Országgal (Angliával), a mellyről azt ítélte, hogy az azzal való zimboraškodás soha se használt senkinek!!!

Portugallia.

A Királyné, a maga gyóntató Papjából, két világi Tanátsos Urakból, 2 Püspökökből, 1 Dominikánusból, 's egy Benediktinusból egy tanátskozó Társaságot (Junta) állított fel, mellyre azt bizta, hogy a Szerzetek állapotját vizsgálja meg, 's keresse ki a módját, hogy' leherne azokon némelly szükséges jobbításokat tenni. — Portugallia jövedelmé-

mé-

mének harmad részét veszi most a' Papi rend
átaljában gondoltarva!!!

Svéd Ország.

Stokholm-ból Jan. 9. dikén azt irták, hogy
minden prédikáló székekből meg hirdette
a' Király azon akaratját, melly szerént Febr.
12. dikéig, minden Regementeknek tellyes
számmal kellerik lenni. Az a' hire, hogy
ezen ezrendőben nagyobb erővel szándékozik
a' Király ki állani az ellenség ellen, mind a'
vizen, mind a' szárazon, és hogy e' végett
Ország Gyűlését is fogna tartatni.

(Nagyon meg vette ez a' Király a' har-
madik, az az a' *Nem Nemes*, vagy *polgári*
rendnek szivét, a' többek között azzal, hogy
a' Királyi Titkos Tanács Gyűlésnek Tagjai
szintén úgy vagynak már a' Polgári, mint
a' Nemesi rendből. Az el múlt Dec. 14. diki
vala az a' nap, mellyen a' Polgári rendből
először jelentek meg ketten, ugyan annyi
Nemesekkel együtt, az említett Királyi
titkos Gyűlésben.)

Januárius elein érkezett meg *Konstan-*
tzinápolyból, *Stokholmba*, a' már régen
vartt Követség Titoknokja *Adlerberg*, a'
ki a' Portával közelébb kötött frigynek Ori-
ginálját meg vijendő vala. A' Király hosszas
tanakodásokat tartott vele.

Len-

Lengyel Ország.

A' Török háború kezdetével az Orosz Császárné akart vólt szoros szövetségre lépni Lengyel Országgal, azt igérvén, hogy *Moldvának* egy részét majdán oda fogja nékie engedni. Midőn szinte meg készült volna már az öszve szövetekezés: fordítást tett a' dolgon a' *Prussziai* Király. — De mit nyert ez által Lengyel Ország? Azt, hogy tsupán ellenségeinek neveiket változtatta. *Prusszia*, és *Török Ország* helyett, látja maga ellen *Austriát*, és az *Orosz Birodalmat*. — Ha ő 60,000 embert állíthat elő: már is szemmel tartják egynehány ezer embereink *Galitziában*, 's feles számú *Oroszok Volhiniának* határain. —

Budán, a' Sz. Zsigmond Kápolnájában, mellyben a' Sz. István jobb Keze tartatik, nagy készületek vagynak: mivel abba mintegy 3 hetek múlva egy drága Kints fog le érkezni.

Rövid időn fokot fog hallani, 's remény-ségünk szerént háládatos szívvel a' Haza, a' mit még most meg nem írhatunk. — Az 1791-dik eszt. nevezetes esztendeje lesz *Magyar Ország*nak.

Küldjük munkánk első Szakassza' mutató Táblájának egy részét.

Éölt Bétsben, Febr. 2. napj. 1790.

